

Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste“

Cuvântul se face veste și poveste pe pământ. Semănătorul seamănă sămânță, seamănă cuvântul, și cuvântul se face Dumnezeu pe pământ. Coboară Domnul din cer pe pământ și Se face cuvânt. Vine pe nori cuvântul, pe nori de slavă vine. Vine Domnul din cer pe pământ ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul. Semănătorul seamănă cuvântul. Să audă fiii grădinii cuvântului Meu. Amin.

O, fiilor semănători, iată, vin. Rămâneți întru întâmpinarea Mea, că vin să hrănesc mulțimile cu pâine. Cuvântul Meu este pâine, este mană din cer, dar omul nu mai știe ce este pâine ca să ia și să mănânce și să fie viu precum Eu sunt viu. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin. *«Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Fericit este cel ce ascultă cuvântul Meu, că vremea este aproape. Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții și îi voi fi lui Dumnezeu, și el Îmi va fi Mie fiu. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul»*, precum scrie în Scripturi.

La început era cuvântul, și la sfârșit iarăși este cuvântul. Eu eram Cuvântul la început, și am zis: *«Să fie lumină!»*, și a fost lumină, și am despărțit lumina de întuneric, căci întuneric era deasupra adâncului, și Duhul Meu Se purta pe deasupra apelor. Eu sunt Alfa și Omega. Precum la început așa și la sfârșit lucrez. La început eram Cuvântul; la sfârșit iarăși sunt Cuvântul, și iarăși zic: să fie lumină! Amin, amin, amin. Să se despartă lumina de întuneric, și întunericul de lumină! Să fie cer nou și pământ nou! Amin. Să fie om nou și să fie Dumnezeu cu omul, că nu e bine să fie omul singur; e bine să fie omul cu Domnul. Nu e bine să fie Domnul singur; e bine să fie Domnul cu omul. Vin să hrănesc mulțimile cu pâine. Mă fac cuvânt pe pământ, pâine din cer pe pământ.

O, fii ai oamenilor, luați și mâncați și vă nașteți din cuvânt. Acesta este cuvântul Meu care vine la voi, care se frânge pentru voi spre hrană și spre înviere din moarte. Mă fac cuvânt spre hrană. Luați și mâncați și înviați întru Mine. Luați viață veșnică. Acesta este cuvântul vieții veșnice. Eu sunt viața cea veșnică. Eu sunt. Apropiati-vă. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, calul alb și călărețul lui, Domnul cu poporul cuvântului Său. M-am născut prunc în Betleem și cuvânt în România. Eu sunt trup și cuvânt pe pământ, o, țară Românie. Vin cu fiii cuvântului Meu și stau în mijlocul tău, Eu și cu poporul Meu, calul alb și călărețul lui, Domnul cu poporul cuvântului Său.

Pace vouă, celor ce ascultați! M-am făcut veste de la o margine la alta a cerurilor, veste și poveste adevărată, calul alb și călărețul lui, Domnul Cuvânt și poporul Său. Amin.

Eu sunt Cel Credincios și Cel Adevărat. Eu sunt cuvânt în tine, țară Românie. S-a dus vestea și povestea de taina Mea din tine. Sunt îndrăgostit de tine, și Tatăl este în Mine și este îndrăgostit de tine și îți scrie povestea iubirii Lui cu tine, fiică Românie. O, voiesc să fac din tine poveste adevărată, și Eu să fiu în tine iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu. Cheamă-Mă să vin, primește-Mă când vin, că iată, vin la tine cuvânt și Mă scriu cu tine în cer și pe pământ, că Eu Mă fac carte în tine și Mă fac veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor cu tine, țară Românie, țară de veste și de poveste peste pământ. Cuvântul Meu se naște în tine. Mă nasc cuvânt în mijlocul Tău, în ieslea cuvântului Meu, și Mă port cu fiii cuvântului și Mă vestesc cu ei, calul alb și călărețul lui, pildă a împărăției cerurilor în tine, țară de veste și de poveste peste pământ. E naștere în tine. Zilele nașterii sunt cu tine. Cuvântul Meu te naște din el, iar cuvântul Eu sunt. Duhul Meu grăiește din mijlocul tău, și nimeni în tine nu știe să-Mi cânte iubirea Mea cu tine. E dragostea Mea în tine. Mă fac dragoste în tine, Mă fac izvor, râu al vieții Mă fac în

tine, țară de veste și de poveste. Dar tu ai în tine dușmani care urmăresc viața Pruncului Care Se naște cuvânt în tine. Ai în tine irozi care dau să ascundă de tine viața cuvântului Meu când se naște în ieslea sa, căci în mijlocul tău stă ieslea cuvântului Meu, țară de veste și de poveste. Cuvântul Meu este veste și poveste în tine, căci sunt îndrăgostit de tine, țară Românie, iubirea Mea de la sfârșit, țară a strălucirilor. Cartea Mea cea de ieri te-a vestit pe tine și te-a numit țară a strălucirilor. Ești proorocită de proorocii Scripturii, țară de dor, țară a strălucirilor. Iată, cuvântul Meu e strălucire în tine, și tu strălucești și te vestești. O, cine te iubește pe tine, Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Cel ce Se naște în tine din Mine, căci vin cu norii la tine și Mă fac cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău. Cine în tine nu te iubește pe tine, românul din tine care nu te iubește, acela nu Mă iubește nici pe Mine, Cuvântul Cel născut în tine, și acela se face irod care urmărește viața Pruncului Care Se face cuvânt și mângâiere în tine. Cine nu Mă iubește pe Mine cuvânt în tine, acela nu este român, nu este creștin, ci este păgân, și partea lui este cu cei necredincioși.

O, Mi-e dor de viața ta, de viața ta creștină, țară regină între popoare. Oare, tu ai uitat ce înseamnă să fii creștină? O, ai uitat, și vin să-ți amintesc că ești încreștinată întru începutul tău. Cine, tată, ți-a rupt cămașuța de botez? Cum de te-ai deprins să nu-I slujești lui Dumnezeu? Tu ești proorocită să fii Israelul cel nou, cel din făgăduință Israel, popor creștin să fii, că asta înseamnă Israel. Israel nu este nume pământesc, ci este nume ceresc, nume pus de Dumnezeu poporului Său. Tu ești poporul Meu, țară Românie. O, dar ai uitat pe Dumnezeul tău și te-ai desfrânat cu neamurile pământului, care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu. Adu-ți aminte de pruncia ta, de nașterea ta, de cămașa ta cea dintâi, țară Românie, că M-am făcut român, M-am logodit cu tine și M-am făcut român, cuvânt român M-am făcut, și cu limba ta grăiesc din cer peste pământ, Israele român. O, nu uita să fii creștin, Israele român. Cămașa de creștin e albă. Leapădă fărădelegea și fii creștin, poporule român, că M-am făcut cuvânt, M-am făcut cuvânt român, Mire și mireasă, nuntă de veac nou în tine M-am făcut. Mi-am luat mireasă din tine, neamule român, și nuntesc nuntă de veac nou în mijlocul tău, Mire din cer și mireasă de pe pământ, cuvânt și trup, căci mireasa este trupul Meu, biserica Mea, cortul Meu, mădulare ale Mele este mireasa Mea, mireasă născută de sus pe pământ. Mireasa e de pe pământ, și Mirele este din cer, căci aceasta este nunta cea adevărată, iar cei doi vor fi amândoi un singur trup, Mire și mireasă pe veci. Mireasă înseamnă curată, trup al Mirelui ceresc pe pământ, nuntă de veac nou și ceresc pe pământ, viață fără de moarte pe pământ.

O, de patruzeci de ani Mă nasc cuvânt în tine, fiică iubită. Zilele nașterii sunt cu tine. Eu sunt cu tine și cu zilele nașterii tale din Mine, din cuvântul Meu naștere. O, cine s-ar găsi pe pământ să-Mi cânte iubirea Mea de tine? Nu este înțelepciune pe pământ să știe să cânte psalmul iubirii Mele cu tine, și iată, am venit. Am venit să te cânt și să-Mi cânt iubirea Mea de tine. Am venit cuvânt în tine, veste și poveste adevărată am venit, poveste cerească, pildă a împărăției cerurilor, împărăție a cerurilor în tine, mireasa Mea, împărăteasa Mea mireasă, țară cu rege, mireasa Mea, iubita Mea mireasă!

Trezește-ți vorniceii, o, mireasă a Mea! Vin zorii, iubito, și Tatăl Meu e în nuntă cu Mine în tine, țară Românie, că din tine Mi-a luat Tatăl mireasă, căci Tatăl așa a binevoit la nașterea Mea și la întoarcerea Mea la mireasa Mea, logodnică și mireasă a Mea. Cine în tine te iubește pe tine, acela Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Care Se naște în tine; acela iubește slava ta cu Mine, dragostea Mea cu tine. Cine în tine nu te iubește pe tine, țară a iubirii Mele, acela se face irod care urăște viața Pruncului Care Se naște cuvânt în ieslea Mea din tine.

Mă fac cuvânt din cer pe pământ. Vin la tine, că sunt îndrăgostit de tine, și îndrăgostiții nu s-ar mai despărți. Mă port cu fiii ieslei Mele și Mă vestesc și Mă povestesc cu tine și în tine veste și poveste adevărată, Dumnezeu cuvânt pe pământ, Adevăr din Adevăr, Lumină din Lumină, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut la început. Și iată, iarăși lucrează Tatăl prin Fiul,

prin Cuvântul, și iarăși se fac toate, cer nou și pământ nou și rai nou pentru om nou, pentru ca să se întoarcă omul în Mine, Făcătorul omului cel de la început. Amin.

E naștere în tine, țară a iubirii Mele. Se naște Domnul cuvânt în tine. Zilele nașterii tale se vestesc și se povestesc, și Eu scriu cartea iubirii Mele cu tine, mireasă a Mea, luată din români, și tu, țară a nunții Mele. Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu omul împărat care face nuntă fiului său, care-și trimite vorniceii să cheme pe cei poftiți la nuntă, ca să le zică: „*Veniți!*“. Dar cei poftiți nu țin seama de cei ce strigă: „*Veniți, voi, cei poftiți!*“, și vorniceii se duc la cei ce nu erau numiți poporul Meu și le zic: „*Veniți voi și umpleți locurile, căci masa de nuntă este gata!*“.

Vino, fiică Românie, să-Mi fii nuntașă! Vino și lasă nunta ta, și vino la nunta Mea, căci cei poftiți nu vin. Vino, că iată, ies mereu cu mireasa Mea înaintea ta să te nasc din Mine, din nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine, din cuvântul Meu să te nasc și să fac în tine nuntă de veac nou, neam născut din nou la cuvântul Meu, naștere nouă, căci cele vechi trec, și fac loc la cele noi care se întocmesc la cuvântul Meu care se naște în tine, țară Românie.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, țara Mea, Israele al întoarcerii Mele la oameni, Ierusalime nou-născut; născut din cuvânt de sus, din cer născut pe pământ, la cuvântul Meu prin care toate se fac la sfârșit precum la început s-au făcut.

O, cu ce va fi asemenea împărăția cerurilor? Cine va fi asemenea ție, țară a împărăției Mele pe pământ? Poate vreun popor să se nască dintr-o dată? O, în durerile nașterii tale s-au născut în tine fii, țară cu iesle a nașterii cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care Se naște în tine cuvânt, și grăiesc cu limbă românească și Mă scriu cu tine pe pământ, și toate neamurile se vor închina și vor slăvi pe Dumnezeul lui Israel cel român, Dumnezeul României, Domn adevărat în cer și pe pământ. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul, și din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tăișuri, Cuvântul lui Dumnezeu, veste și poveste adevărată. Amin.

Fiilor de la iesle, mergeți și vestiți că sunt cu împărăția cerurilor în voi și cu voi. Mergeți și vestiți cuvântul lui Dumnezeu care împărățește la voi, în mijlocul României, și fericiți cei ce-și spală veșmântul ca să intre la Dumnezeu. Fericiți cei ce păzesc cuvântul lui Dumnezeu, căci vremea este aproape, și iată, vin, cuvânt și trup vin, curând, curând vin. Acum vin cuvânt și hrănesc mulțimile și le dau din râul vieții, și în curând vin trup, așa precum M-am suit la Tatăl, căci scris este: «*Precum S-a suit, tot așa va și veni*». Curând, curând voi veni, iar trupul slavei Mele va descoperi cerul cel nou și pământul cel nou, căci M-am făcut veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor, ca să nu vin fără de veste, să nu vin pe neștire.

Eu sunt cuvânt în tine, țară Românie. S-a dus vestea și povestea de taina Mea din tine, de cuvântul Meu și de poporul Meu, calul alb și călărețul lui. Mă fac dragoste în tine, ca să nu cazi niciodată. Mă fac izvor de apă vie și sunt îndrăgostit de tine, țară a doririlor Mele. Tu ești taina Mea de veac nou, tu ești Ierusalim nou, tu ești vestea și povestea Mea de iubire, și ești, căci Cel ce este, în tine este. Eu sunt Cel ce sunt. Eu vin curând. Eu vin curând, iubito, dar cheamă-Mă! Amin, amin, amin.

09/22-12-1996